

Патријарх Порфирије: Славећи Светог архиђакона Стефана најбоље потврђујемо суштину нашег опредељења за мир

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије беседио је 8. јануара 2024. године на свечаној академији у Бања Луци поводом крсне славе и Дана Републике Српске. Том приликом, патријарх Порфирије је, између осталог, поручио:

– Мир Божји, Христос се роди! Мир Божји јесте, браћо и сестре, оно за чим чезне сваки човек, а ми добро знамо да је мир, мир Божји, оно за чим чезне и наш народ. Поздрав којим се поздрављамо ових дана пројављује наше суштинско опредељење, а то је да смо опредељени за Христа, за истину Божју, за правду Његову и за љубав Његову, да смо читавим својим бићем не од јуче и не само данас, него одувек, опредељени за суштински мир знајући да нема мира ако нисмо у миру са Богом, у сагласју са Њим, ако се не трудимо да живимо по Његовим заповестима без обзира на наше падове и слабости. Ми знамо да без тог нашег суштинског опредељења није могуће успоставити хармонију у себи, мир у себи, али исто тако знамо да оно што

нам је опредељење, а то је мир са сваким човеком, са свим људима и са свим народима, није могуће реализовати без мира са Богом, тј. без наше суштинске православне вере која нас је кроз векове обликовала.

Међутим, исто тако знамо да ако не чезнемо и не настојимо да остваримо мир са другима и другачијима, онда то открива да нисмо у сагласју и миру са Богом. Зато нико не треба да има дилему да ли смо ми људи мира и да ли смо за општење и за комуникацију са другима, да ли поштујемо друге. Подразумева се да је то, ако смо у миру Христовом, нешто што нас опредељује. Међутим, да би све то било могуће остварити ми најпре треба да будемо у миру са собом и између себе.

Данас и сутра славимо Светог Стефана, архиђаконa и мученика, сведока Христовог. Он најбоље потврђује још једампут суштину нашег опредељења за мир. Истовремено, корак даље, он показује који су то наши предуслови, који је то садржај нашег живота, да би тај мир Христов постао оно што смо ми. Када славимо славу, од појединца до читавог народа, ми говоримо о себи две чињенице. Једна је да светитељ кога славимо јесте наш заступник пред Богом, њему се молимо да нас заступа пред Богом, да се заједно са нама за наше добро и напредак моли Богу, а са друге стране, славити било ког светитеља значи угледати се на оно што је његов садржај живота, на оно што је њега узнело Богу.

Најкарактеристичније што можемо рећи за Светог архиђаконa Стефана јесте његова дубока вера у Христа, његово поверење у Христа, као и јасан циљ његовог живота и свест о томе да када је јасан циљ он истовремено мора бити истинит, мора бити правилан, мора бити честит. Вера у Христа и честит циљ којим је живео Свети првомученик Стефан јесте оно на шта треба да се угледамо. И још уз то, њега је одликовала истинска, права и чиста молитва, молитва не само за себе него чак и за оне који му се противе. Те три димензије Свети архиђакон и првомученик Стефан имао је као основ свог живота и њима је живео по сваку цену. Неко би хтео да нам спочита што славимо Светог Стефана овде у Републици Српској. Неко би хтео да нам каже: Ви то не требе да чините! Има право тако да мисли, има право то да каже, али у најмању руку нама ће бити јасно да он не разуме шта то значи славити светитеља. Ми ни од кога не тражимо да слави како мисли да треба да слави, ми ником – ако смо Христови, ако смо православни, ако смо своји – нећемо и не смемо наметати свој модел живота, али у исто време ни по коју цену и на на који начин се не можемо одрећи своје славе, јер би то значило да се одричемо своје вере, то би значило да се одричемо себе, то би значило

да се одричемо онога што је наше по правди људској и по правди Божјој. Не тражимо од других да се одрекну себе и да се одрекну онога што је њихово, али оно што је наше, у сваком смислу те речи, имамо право и хоћемо. Славећи Христа и славећи Светог Стефана хоћемо да задржимо за себе умножавајући, тако да када нам буде претицало можемо оним што смо остварили да обогатимо и другога.

Важна је вера. У личности првомученика Стефана то се види. Без обзира на ветрове који су покушали да га пољуљају, а то важи и за нас уколико постоје ветрови који би хтели да нас пољуљају. Уколико постоје клипови који нам се међу у тачкове да бисмо посртали у свом ходу, без обзира на све то, ако имамо чисту, истинску, јаку и стабилну веру, а знамо да имамо и чист циљ, који је истинит и праведан, без обзира на те ветрове, пре или касније снагом вере ми, по промисли, засигурно остварујемо свој циљ и своју жељу. Остварујемо свој циљ уколико је чиста вера, уколико је циљ праведан и истинит, не због тога што ми то напросто желимо или што нам се тако прохтело, него због тога што тамо где су правда и истина дејствује благодат Божја, дејствује сила Божја. Силом и благодаћу Божјом, вером својом и молитвом, остварујемо оно што је истинито и честито.

***

Свечаности у дворани Борик присуствовали су највиши званичници Републике Српске (председник Републике Српске г. Милорад Додик, српски члан Председништва Босне и Херцеговине гђа Жељка Цвијановић, председник Народне скупштине г. Ненад Стевандић, председник Владе г. Радован Вишковић, министри у Влади Српске и српски представници у институцијама на нивоу Босне и Херцеговине), највиши представници Републике Србије (председник Народне скупштине г. Владимир Орлић, министар одбране г. Милош Вучевић, министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања г. Никола Селаковић, министар здравља др Даница Грујичић), као и Преосвећена господа епископи бањалучки Јефрем, бихаћко-петровачки Сергије и марчански Сава.

spc.rs